

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Kázání o 1. neděli v novém roce (2) • Editorial (4) • Taize ve Vršovcích (5) • Zápis ze schůze staršovstva dne 11. 12. 2014 (6) • Ekumena: Tentokrát „u husitů“ (8) • Co pro vás připravila pražská mládež? (9) • Na stáži v Německu (11) • Báseň: Neřeším, že nehřeším (12) • I věznice může být příbytkem Božím (13) • Otevřený dopis synodní rady ČCE předsedovi Vlády ČR a ministru vnitra ČR (14) • MĚR: Soutěž a výstava (15) • Recept: Báječný perník (16)

● Z vánoční hry (foto: Tomáš Vokatý) ●

Leden 2015

Setba i žeň a chlad i žár, léto i zima a den i noc nikdy nepřestanou po všechny dny země.

1. Mojžíšova 8,22

Milí přátelé, na Nový rok jsme si každý mohli při bohoslužbách vybrat biblický verš do nového roku. Vybrali jsme také jeden pro vršovický sbor. Ruka padla na text z Matoušova evangelia 5, 16: „Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“ Přijměte jeho výklad tak, jak zazněl o 1. neděli v novém roce. Jako první čtení jsme četli z knihy Přísloví 4. kapitolu.

„Tak ať!“

...a v těsném závěsu můžeme ještě stále slyšet ostrý zvuk dopadu otcovy boty, která právě přistála na kamenné podlaze. „*Tak ať si to udělá podle svého! Tak ať si to tedy dělá, jak chce.*“ A pak už slyšíme o poznání smířlivější hlas. „*Já mu radil dobře. Chtěl jsem mu předat to nejlepší, co jsem sám převzal od svých rodičů.*“

Takhle nějak by mohl mluvit ten otec, co káral, napomínal a poučoval svého synka v prvním čtení. A jeho paní mu podobně jako paní královna v Popelce velmi odvázně, ale láskyplně připomínala: „*Vždyť ses o tolik jinak nechoval.*“

Ať tak či onak. Ten otec z toho prvního čtení to jistě myslel dobře. Chtěl svého syna naučit moudrosti, lásce ke spravedlnosti a vůbec dobrému životu před Bohem. Vyrostl mu z něj ale puberták. Co naplat, třeba z toho vyroste.

Anebo právě **tímhle má zasvítit?** Třeba trochou té vzpurnosti nebo naopak rozumnosti, která je tou předchozí generací viděna spíše jako pošetilost? Nemá právě takto ukázat něco nového?

Co si asi říkali *Josefs Marií*, když jim ten jejich už dávno dospělý syn člověka začal vyprávět o tom, že nezná ani matku ani bratra. A že jde nahoru do Jeruzaléma, ať mu jsou z cesty. To pak měli panečku pěkný kříž.

Tak ať – ať svítí!

V evangeliu podle Jana čteme: „*Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.*“

Všichni evangelisté se shodují, že tím světlem je (*ne byl, ale je*) **Ježíš**, Ježíš poslaný od Boha, o Vánocích slavený. Reprezentující tady – mezi námi lidmi – Boží království. Osvěcuje, aby se z lidí stávali děti – děti Boží. A učily se něčemu novému. **Svítit.**

My ale čteme:

Tak ať svítí vaše

Svítit. Kupodivu, ale ne svítit světlem toho *Ježíše, Krista*, ale světlem **vlastním – vašim se tady píše!**

Světlo vaše – ať svítí!

Jistě ta dvě světla mají svou určitou souvislost, ale tady nám Ježíš jasně říká. Světlo je **vaše/naše**, je na **vás/nás** závislé, na **vaši/naši** vnitřní živosti, je to *jakési dynamo přiložené*

na turbulenci našeho vnitřního života. To světlo je v naší péči. Vzpomeňte jen na ty bláhouvé družičky z Kristova podobenství, jak volají o pomoc: pomozte „vždyť světla naše hasnou“. Vyhaslá svíce, skomírající světélko, zářící lampa – to vše je ve škále našich možností, záleží na nás. V knize Kazatel (3,11) čteme: „*On (Bůh) všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti.*“ Tato touha po věčnosti, to je světlo každého z nás, touha po věčnosti byla dána každému člověku přicházejícímu na svět, tu máme vždy při sobě, ať se děje cokoliv. Ať jsme zdraví či nemocní, na svobodě či ve vězení, to je darované, dané všem a záleží jen na intenzitě, jestli svítí či nesvítí. „*Člověk nevystihne ani začátek ani konec díla, jež Bůh koná.*“ Žijeme krátkodobě v předlouhém procesu života. Máme svůj kraťoučký podíl a nevystihneme ani začátek ani konec Božího díla. V tomto *nedohledu* se učíme pokoře, v tomto *nedohledu* se chytáme drápkem víry, tou Bohem darovanou touhou po věčnosti. Naše světlo je přímo závislé na síle naší touhy. Ano, je to naše světlo – přeci jen se ale snaží parazitovat na světle Kristově.

„Tak ať svítí vaše světlo před lidmi“

To svícení není samolibé, samosubné. *Světlo ne dovnitř, ale zevnitř ven.* Tam, kde se to světlo rozsvítí, ať je dáno k dispozici. Tady, prosím pěkně, Ježíš, nechce, abychom se nutili svítit, abychom exhibovali svou touhu a víru obrátit svět a každého, koho potkáte. Tady se jen říká – v kontextu: „*Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. Když rozsvítíte lampu, nastavíte ji pod nádobu, ale na svícen; aby svítilo všem v domě.*“ Ježíš tady argumentuje tím, že když je pro světlo tak přirozené svícení, proč by pro víru nebylo stejně přirozené nějak ji žít. Nehýčkejte si to pro sebe, ale posvíte jím, nejlépe lidem. A jak?

„aby viděli“

Aby viděli, ne aby slyšeli, ne aby cítili nějaký tlak, ale aby viděli, k jakému životu ta víra vede. Jestli k bojácnému, našťvanému, utrápenému a skleslému životu, anebo k životu, který je založen na tom prvotním světle. Víra má být vidět. Má z ní být vydán počet. Chovejte se tak a nenechte se zahnat do nějaké ulity.

V té samé pasáži Horského kázání Ježíš říká: „*Blaze chudým v duchu... Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích...“*

Ježíš ví, že život není hračka a že život s ním umí zavést do objektivně velmi složitých situací a právě proto a navzdory tomu říká: **radujte se a jásejte! Odměna je připravena. Nebudete o ní zkráceni!**

Stane-li se tenhle paradoxní způsob života částí vašeho/našeho života, naší víry. Když na sebe přilepíme něco z tohohle nároku, vsadím se, že to zasvítí – v nás samých i do okolí.

„vaše dobré skutky“

A je tady opět to slovo **VAŠE**. Skutky jsou vaše, a i když mají být dobré, nemají být Boží. Jako by tady Ježíš říkal: dejte si pozor, ať nezaměňíte své jednání za Boží. Opravdu velký pozor si dejte, až začnete mluvit o své víře. Nebuďte pyšní. Nebuďte přespříliš chytří a vševědní. Kolik toho z té věčnosti vlastně víme. Máme jen tu touhu. A ta umí být prospěšná jen, když je jako dobře seřízený motor. Nehrajte si na Boha, ale také nestrkejte světlo pod kbelík. Dělejte něco dobrého a mějte z toho radost. A dělejte to jako vy – konkrétní osoby, konkrétním osobám.

„Aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu“

A vzdali slávu. Tady „v tom kázání na hoře“ se hraje o víru jako o životní postoj. A proto tady Ježíš musí podtrhnout to důležité. Vy to neděláte pro sebe, vy to děláte, aby vzdali slávu. Ne vám ale:

„Vašemu Otci v nebesích“

Neboť my máme být otevření jeho svitu, který pak máme odzářit na jiné, **ale jeho je království i moc i sláva na věky**. Ať se tohle daří v novém roce každému z nás – a tady ve sboru hluboko pod zemí, ať i tady

*svítí naše světlo před lidmi,
aby viděli naše dobré skutky
a vzdali slávu našemu Otci v nebesích.*

Amen

kázání na první neděli v novém občanském roce 2015

Editorial

Milí přátelé, chtěl bych vám na začátku nového roku popřát vše dobré. Radost z toho, co děláte. Mnoho dobrých lidí kolem sebe. Boží požehnání i pokoj, aby vás provázel. A abyste mnoho toho dobrého také nacházeli ve sborovém společenství.

V tomto čísle naleznete: kázání z první neděle v novém roce. Dále pak krátkou zprávu o Taizé ve Vršovcích, obsáhlý zápis z prosincového staršovstva, pozvánky na ekumenickou bohoslužbu a na akce mládeže pražského seniorátu, další část zápisníku mládežníka, báseň Jindřicha Kandla, Petr Nesvadba nám ukáže přivracenou tvář věznice, prosincové prohlášení Synodní rady, informace o soutěži k „husovskému“ výročí, samozřejmě se také můžete inspirovat receptem a nechat se pozvat programem na leden a únor.

Telegraficky:

Kázání na „Otčenáš“: Uvažuji o tom, že bych do Velikonoc – 5. 4. 2015 kázal na Modlitbu Páně. Už minulý rok jsem o tom přemýšlel a letos chci tento plán uskutečnit.

Schodolez: Máme jej zapůjčený již skoro měsíc. Budeme ho mít ještě týden, možná až do 18. 1. Na setkání staršovstva 15. 1. rozhodneme, jak dál. Zatím se schodolez docela osvědčuje. Nezahálí, ale naplno vytížen také není. Nicméně je evidentní pomocí.

Zdravotnický kurz: Je možné se ještě stále zapsat na zdravotnický kurz. Je to velmi dobrá možnost, jak získat kvalitní informace a nové zkušenosti. Děkujeme bratru MUDr. Štěpánovi za zprostředkování celého kurzu.

Pravidelná rubrika? Od příštího čísla plánujeme rubriku „Rozhovor o samofinancování církve a sboru. Jak se na to díváte?“

Saláry: Přijměte prosím opravdu velké poděkování za vaši obětavost. Podle předběžných propočtů jsme v minulém roce vybrali mezi sebou na „salárech“ 301 000,-. Výše částky přesahuje loňské roky a velice se blíží k rozpočtované částce, kterou jsme zvyšovali. Jsem moc rád, že takto výrazně na provozní náklady sboru myslíte. Moc si toho vážím a i tohle je pro mě výzvou a povzbuzením do práce.

Za celou redakci vám přeji krásné čtení

Matěj Opočenský

Taize ve Vršovicích

Přelom roku 2014 a 2015 strávilo v našem sboru specifické společenství lidí. Spojilo je setkání Taize v Praze. Konkrétně u nás spalo 27 lidí. 12 z Čech, 6 z Itálie, 6 z Německa a 3 z Polska. Jsem moc rád, že se vše uskutečnilo, a jsem velmi rád, že jste tuto akci podpořili účastí, pomocí v kuchyni nebo napečením koláčů. Společně jsme také mohli slavit novoroční bohoslužby, které byly specifické nejen jazykovou růzností, ale také zpěvy z Taize. Ze začátku jsem měl z celé akce obavu, jak to dopadne a jestli to není trochu zběsilé (přeci jen sborové prostory na tento typ akcí nejsou úplně vhodné), ale opět se mi potvrdilo, že není třeba se ničeho bát, když se sejde dobrá parta lidí, a tady se sešla a já cítil podporu i od vás.

MO

Zápis ze schůze staršovstva dne 11. 12. 2014

USNESENÍ Z MINULÉ SCHŮZE A JEJICH PLNĚNÍ

- světelnost okolo vchodu: omezeně vyřešeno „samo“ (shodou okolností správce objektu udělal před vstupními dveřmi osvětlení na fotobuňku).
- spolupráce s Janou Kocnovou – účetní sboru. Odsouhlaseno, že jí zvýšíme odměnu, protože přebírá práci po Věře Adamcové. Víc v příloze zápisu minulého staršovstva.
- Matěj Opočenský přijal na konventu částečnou práci pro seniorátní mládež.
- Pomoc s kancelářskou prací (administrativní síla): přihlásila se Zuzana Freitas – trvá zájem? Ano, hledá se forma spolupráce

ZPRÁVA Z PROVOZU SBORU (připravil Matěj Opočenský)

- Mládež se udržela! Schází se nás oproti loňsku méně – cca 5-6. Komornější atmosféra, ale naprosto nebrání velmi zajímavým otázkám a tématům, které nabízí Lukášovo evangelium. Naposledy jsme třeba probírali Vzkříšení na cestě do Emmauz – jak se projevuje v životě – „křížení-vzkříšení“.
- Naopak setkávání maminek s dětmi, to je waterloo. Od září jsme se sešli jen jednou. Poslední dva měsíce ani jednou. Hřeje mě alespoň to, že jsem v pravidelném kontaktu s většinou rodičů, a tak se alespoň dozvím, jaké choroby mají děti :-). Věřím ale v lednový obrat.
- Biblické hodiny: pravidelná účast: 5-6 (někdy i víc). V adventu probíráme první kapitolu Lk evangelia. Zacharjáš, Alžběta, Marie, Gabriel a Josef (skoro jako to páté kolo u vozu). Na dvě pasáže z tohoto příběhu v adventu kážu.
- Biblická hodina pro starší mládež a třicátníky: sešli jsme se u Radů. Čteme knihu Zjevení. Charakteristika sedmi sborů, ve které se opravdu každý může najít. Celkově povzbudivé.
- Setkání seniorů: vánoční setkání naplánovala sestra Bošková. Vánoční pásmo. Velký dík. Farář se těší a je nachystán schodolezovodit.
- Konfirmace: proběhla již dvě setkání a v pátek bude třetí. Zatím dobré.

FINANČNÍ ZPRÁVA (Tomáš Vokatý a Matěj Opočenský)

- Dodatečně odsouhlasujeme, že sbírka 29. 6. 2014 byla určena na solidaritu sborů.
- Sbor daruje 300 Kč na sbírku solidarity sborů.
- K 30. listopadu byly vybrány tyto prostředky: saláry – 195.880 Kč, sbírky – 49.804 Kč, dary členů – 19.700 Kč, ostatní – 20.500 Kč (z toho 12.500 Kč adventisté, 8.000 Kč svatby).
- 97.000 Kč je ztráta sboru, 101.000 Kč zisk bytu, celkem plus 4.000 Kč.

UKRAJINŠTÍ ADVENTISTÉ – PRODLOUŽENÍ SMLOUVY

Adventisté sedmého dne se u nás scházeli do 29. 11. 2014. Až do poloviny ledna se u nás nesejdou. Odjíždějí na Ukrajinu. Zaplatili tedy za říjen a listopad. Pokračovat chtějí. Smlouvu tedy můžeme napsat až v lednu. Dar od adventistů byl použit na kauci a poplatky spojené s vypůjčením schodolezu (doprava, zaškolení...); zbylo 300 Kč. Rozhodli jsme se, že s nimi chceme dále spolupracovat.

ALIKVÓTNÍ PĚVECKÝ SOUBOR SPEKTRUM

Nalezli jsme vhodnou formulaci pro smlouvu se Spektrem. Byla uzavřena obyčejná darovací smlouva. V tomto formátu bude moci spolupráce pokračovat. V lednu napíšete, kdy a jak se budou dít u nás scházet.

REFLEXE VOLBY STARŠOVSTVA A BOHOSLUŽEB SE SLIBEM STARŠOVSTVA
Staršovstvo hovořilo o průběhu a formě obou.

VOLBA KURÁTORA A PŘEDSEDY STARŠOVSTVA

- Kurátor: zvolen Tomáš Vokatý
- Místokurátor: zvolen Michal Otrísal
- Předseda staršovstva: zvolen Tomáš Vokatý

SENIORÁTNÍ DISKUSE O SAMOFINANCOVÁNÍ (31. 1. 2014)

- Je otázka, jestli se termín ještě nepřeloží: je uprostřed pololetních prázdnin, tudíž nevhodný.
- Diskuse: k čemu vzniklé stanovisko bude? Bude k něčemu? Matěj Opočenský: do značné míry je to aktivistická, neoficiální záležitost, snaha o hlas, který třeba bude slyšen. Tomáš Vokatý: plénium bude vlastně poradním výborem pro názor seniorátního výboru. Michal Otrísal: na rozdíl od dotazníků je možné na plénu vnést lidský rozměr.
- Principiálně nás diskuse zajímá – budeme se snažit ovlivnit změnu termínu.

INFORMACE O SETKÁNÍ S PANÍ MÁDROVOU Z O.S. ÚTULNÉ STRAŠNICE (TV)

- Paní (zastupitelka „ve výslužbě“), která chce založit „šicí klub“ pro seniorky, cca pro 10 lidí. Nápad: mohli bychom jim nabídnout spolupráci – prostory. Koncem ledna by byla schůzka, jestli ano nebo ne.
- Matěj Opočenský a paní Mádrová diskutovali též o dalších záležitostech: naše kdysi plánovaná úprava dvora – lze zažádat o nějaký grant, navrhnout projekt do „Zásobníku projektů“ Prahy 10.

ÚPRAVY OKOLÍ SBORU + INFOCEDULE

„Návěstidlo“: je třeba vymyslet něco, co by lépe upoutávalo pozornost veřejnosti k skutečnosti, že se v Tulské schází evangelický sbor – odloženo na příště.

SBÍRKY

- Proběhly tyto sbírky – 30. 11. sbírka na Diakonii SZP, 25. 12. sbírka na bohoslovce a vikariát

RÚZNÉ

- Pravidelný lednový farářský kurs tentokrát na PedFUK. Účast Matěje Opočenského schválena.

Potvrzení termínu příštího staršovstva – **15. 1. 2015** – mimořádný termín

Zapsal: Tomáš Hrubý

Ekumena: Tentokrát „u husitů“

Připomenutí ekumenické bohoslužby 5. 10. 2014 a pozvánka na další ekumenické setkání 25. 1. 2015 u našich husitských bratří.

Po bohoslužbě Díkůvzdání 5. října v našem Husově sboru zaznělo z úst bratra faráře Davida Frýdla pozvání na večerní shromáždění do kostela sv. Václava ve Vršovcích na Čechovo náměstí k ekumenickému setkání církví. Abych nikoho neurazil, budu je jmenovat od hostitelů: církev římskokatolická, církev česobratrská evangelická a církev československá husitská. Nevím, jak se na setkání připravovali bratři katolíci ani evangelický kněz, ale stoprocentně vím, jak se připravoval kněz náš: jako vždy prací, tentokrát pro Divadlo Mana. Bratr David organizoval představení pro nejmenší – pro naše děti, které přišly na pravidelnou nedělní pohádku do divadla. Víím to proto, že do přestávky ještě seděl s nejmladší Šaronkou na klíně v režisérně, kde osvětloval představení, aby mi pak v rychlosti předal tuto službu, ke které jsem byl převelen z divadelního baru, kde za mě pro změnu zaskočila Saša z pokladny. To uvádím pro ilustraci, jak funguje naše Mana – jako jakési

prolínání jednotlivých služeb, co je v tu chvíli nejdůležitější a kdo je nejbližší, ten se toho ujme. Ale zpátky k důležitému. Rodina Frýdlova včetně všech dětí se odebrala na Čechovo náměstí do kostela na šestou večerní. Já jsem zůstal i se Sašou v Maně do konce představení a asi ve tři čtvrtě na sedm jsem se tam po zavření divadla přesunul taky. Přišli jsme na samotný závěr, ale rozhodně nelituji. Účast, i za naši církev, byla poměrně dobrá. Závěrečná modlitba byla opravdu jedinečná a po přimluvách duchovních i ostatních členů jsme se propojili rukama a uzavřeli pomyslný kruh – spojující všechny přítomné církve i všechna srdce. Bylo jasně vidět, jak na nás Hospodin laskavě shlíží. Ne jenom na nás přítomné, ale na všechny, kteří na něho s láskou myslí.

Nakonec bych chtěl vyjádřit poděkování hostitelům nejen za jejich pohoštění, ale i zajímavé rozmluvy – sám jsem mluvil s několika členy z různých církví i s panem farářem Stanislawem a uvědomil jsem si, jak jsme všichni toho večera byli naladěni na stejné pocitově nádherné vlně. Už teď bychom měli začít přemýšlet, jakým způsobem v lednu přivítáme církve v našem sboru, kam je náš bratr farář, a jsem za to opravdu rád, pozval. Večer končil v uvolněné atmosféře u dobře připraveného pohoštění. Tak skončila první říjnová neděle 2014 a věřím, že každý, kdo se zúčastnil, odcházal z kostela sv. Václava na Čechově náměstí obohacen o nádherné setkání s Hospodinem uprostřed jeho církvi.

Karel Červený, Husův sbor Vršovice, Církev československá husitská

Co pro vás připravila pražská mládež?

V minulém dopise jsem vás zval na dvě akce pořádané pražským SOMem – seniorátním odborem pro mládež. A jak ta první z nich dopadla? To se dozvíte na následujících řádcích.

V prosinci se odehrál tradiční festival mládežnických amatérských divadel Svatí blázni. Ke kulturnímu adventnímu odpoledni jsme se sešli 13. 12. v prostorách sboru ČCE v Nuslích. Připraveny byly čtyři soubory. Původně jich mělo být pět, bohužel však jeden pro nemoc na poslední chvíli odpadl. Celé odpoledne tak odstartovala mládež ze Strašnic se svým kusem Přicházení, který nás provedl týdnem před adventní nedělí a změnou, kterou advent v životě několika obyčejných lidí přinesl. Následoval značně generačně obměněný soubor T.E.S.C.O. (Talentované Evangelické Skromné Církevní Osobnosti) z Rokycan, který nám zahrál dva krátké kusy. „Šalamoun a jeho ženy“, to byl kus o tom, co si manželky myslely o tom, jak Šalamoun naložil s možností přát si od Hospodina jednu věc. Představení „Jenž se počal z Ducha Svatého“ pak formou rozhovoru tří sousedek zpracovávalo vánoční námět narození Ježíše.

Po přestávce se na prknech objevil soubor Old Stars s hrou Teremin, která vypravuje životní osudy vynálezce Teremina, otce prvního bezdotykového hudebního nástroje. Tečku za kulturním odpolednem vymaloval Teritoriální tyjatr s komedií Togo, ve které jsme mohli sledovat, jak to dopadne, když se Češi vydají kolonizovat svou první kolonii.

Jak si asi dovedete představit, Svatí blázni se letos povedli. Pokud chcete zažít jejich atmosféru i vizuálně, Michael Otrisal z nich natočil reportáž, kterou naleznete v Křesťanském magazínu ČT z 21. 12. A samozřejmě se můžete těšit na další ročník, už teď totiž máme příslibeno několik zajímavých divadel!

Co pro vás připravuje pražská mládež?

Jedna pěkná akce je za námi. Ale před námi je nový kalendářní rok, který nemůže začít jinak, než další akcí pražské mládeže!

Rád bych vás tak pozval na tradiční benefiční ples Bájecnej bál, který každoročně Pražský SOM organizuje. Letos se uskuteční 16. ledna od 19:00 v Kulturním centru Zahrada a nese název „jazzová dvacátá“. Lístky jsou k dostání v předprodeji za 170 Kč buď u členů SOMu, které v našem kostele zastupujeme já a bratr farář Matěj Opočenský, nebo v knihkupectví Kalich a Brána. Na místě pak budou stát 199 Kč. Výtěžek z plesu a tomboly poputuje na projekt Diakonie ČCE „Ne násilí“, který pomáhá obětem obchodu s lidmi a pracovního vykořisťování. Ač ples pořádá mládež, je určen všem generacím, takže se nebojte přijít!

Akce pořádané Pražským SOMem naleznete na stránkách prazska-mladez.evangelnet.cz a na Facebooku na stránce „Mládež pražského seniorátu ČCE“. SOM můžete kontaktovat na mailu prazskysom@evangelnet.cz. A konečně veškeré dotazy k akcím můžete také klást mně nebo bratru farářovi.

Daniel Ort

B Á J E Č Z E J

B A L

24.

Všechny Vás zveme
na tradiční benefiční ples

Jazzová dvacátá

16. ledna 2015 od 19 hodin v KC Zahrada

Malenická 1784/2, Praha 11

Taneční orchestr Miroslava Novotného

Vstupenky jsou v předprodeji za 170 Kč k dostání po bohoslužbách u Martina ve zdi, v knihkupectví Brána a Kalich. Na místě stojí 199 Kč. Výtěžek plesu je určen na azylový dům Střediska celostátních programů a služeb Diakonie ČCE, který pomáhá obětem obchodu s lidmi a pracovního vykořisťování.

pořádá:

PRAŽSKÁ
MLÁDEŽ

Na stáži v Německu

Ačkoli Německo není příliš daleko a Porýní rozhodně nepatří k těm nejexotičtějším místům planety, věřte mi, že Bonn v sobě má jistý nádech světovosti. I když začátkem 90. let přestal být hlavním městem SRN, je dosud sídlem několika ministerstev, řady vládních úřadů i mnoha neziskových organizací, které se věnují mezinárodní a rozvojové spolupráci. V budově, kde měli kdysi své kanceláře spolkoví poslanci, dnes sídlí 18 agentur OSN.

Já jsem v Bonnu druhý měsíc na stáži v Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ), tedy ve státním podniku, který se věnuje rozvojové spolupráci. Tento podnik, který vznikl docela nedávno sloučením tří různých organizací, má po celém světě 16 a půl tisíce zaměstnanců.

Pracuji na nejrůznějších projektech od stavby mostů, hloubení studní, na opatřeních proti dezertifikaci, na vzdělávacích projektech všeho druhu nebo třeba reformě zdravotní péče. Většina aktivit je realizována ve spolupráci s vládami partnerských zemí a obvykle také ve spolupráci s dalšími mezinárodními aktéry.

Já pracuji spolu se dvěma kolegy na tématu ICT4D, Information and Communication Technology for

Development (informační a komunikační technologie pro rozvoj). Většina mé práce se týká podpory „innovation hubs“, tedy inkubátorů pro (technologické) start-upy. V praxi to znamená různorodou škálu úkolů, od přípravy power-pointových prezentací, psaní nebo překládání textů, vyhledávání informací až po koordinaci pracovních cest a školení. Chvillemi mi z toho jde hlava kolem, ale jinak jsem moc ráda, že mám konečně takhle zajímavou práci.

A jak trávím volný čas pokud náhodou nějaký mám? Někdy si jdu zaběhat podél Rýna, jindy jdu do hospody s ostatními stážisty. Taky už jsem se zúčastnila asi pěti různých bohoslužeb. Dvakrát jsem byla v mezinárodním protestantském kostele, jednou jsem se zúčastnila katolické mše pro mladé, jednou (když jsem byla přes víkend v Bruselu) československé katolické mše, na kterou mě pozvali bruselští přátelé, a jednou také v bonnské synagoze. A abych nezapomněla, v polovině listopadu jsem byla na krátké návštěvě ČR, abych se mohla zúčastnit křtu Kajetána Růžičky v Horním sboru na Vsetíně.

Děkuji vršovickým mládežníkům, že si na mě vzpomněli a požádali o tento příspěvek, i když nejsem členkou sboru. Srdečně zdravím z Bonnu!

Pavína Buzková

Po delší době vám přinášíme další z básní Jindřicha Kandla:

Neřeším, že nehřeším

V říjnových Katakombách 2014 o sobě a svých básních řekl: Velkých básníků si vážím, vždycky šlo o onen stav vytržení, čisté imaginace, jemuž bych se alespoň částečně chtěl přiblížit. Ke svým veršům podotýkám, že se nejedná o účelové rýmování, ale o autopsii a jakési hledání smyslu života, který mi po většinu času uniká. Proto mám tak málo světlých okamžiků a v nich uzrálo poskrovnu básní, které prošly sítem času, aby se dochovaly v nezměněné podobě. Nejde mi o věhlas, slávu, ani o peníze, píši z nutnosti determinovat se ze společnosti, jen tak budu se sebou spokojen.

*Neřeším, že nehřeším
a tak moc pomluv
na personu svou
ani neslyším.
A v tom tichu žluv
ke krásným písním mě ptáci zvou.*

*Mé rány se zahojily
jak matka dítě své do povijanu zavinula
a přec jí kousky látky zbyly
raději boty zula
nohy její bos chodily.*

*Přišla však doba temna
doba zla
kam poděla se duše jemná
kam jen zalezla?*

*Zůstal jsem sám pod obrazem svým
nemohl jsem ho vystát
samota strašná, co já vím
jak zabránit na jaře ledu tát?*

*A tak odešel jsem do jiných krajů
hledat zemi, co tu byla
zemi krásnou, plnou jinotajů
kde alespoň vlčice by vyla.*

I věznice může být příbytkem Božím

Křesťanská policejní asociace, jejímž členem mám tu čest být, pořádá pravidelné synody. Ten poslední, letos v říjnu, konal se nikoli ve vznešených prostorách některého z chrámů Páně, nikoli v meditativních prostorách některého z klášterů. Konal se ve věznici v Kynšperku nad Ohří.

Proč právě v tomto – možná některý čtenář řekne – Bohem zapomenutém místě? Jedním z důvodů byla nepochybně skutečnost, že ředitel věznice patří k našim neaktivnějším členům. Nešlo však o důvod jediný ani nejdůležitější. Účelem naší návštěvy bylo nahlédnout zblízka do práce vězeňského kaplana, seznámit se s jeho pastoračním prostředím, zúčastnit se bohoslužby s odsouzenými a podle možností si promluvit s kaplanem i s nimi.

Příznám se, že pro mne (na rozdíl od většiny ostatních účastníků – příslušníků Policie či Vězeňské služby) byl kynšperský synod vůbec první návštěvou vězeňského zařízení v dosavadním životě, proto i moje očekávání byla mimořádně velká. A musím říci, že jsem rozhodně nebyl zklamán! Netroufám si posoudit, jaký podíl na intenzivním nastavení speciálně-pedagogické, psychologické a duchovní práce s odsouzenými, se kterou jsme se mohli seznámit, má osobně ředitel věznice a jaký je případně podíl systémových změn v českém vězeňství, nicméně (rád) jsem přehodnotil svoji obavu z bohapustého „lágru“, ve kterém je domovem pouze dril, šikana, násilí a zoufalství...

Jistě, disciplína je ve věznici tvrdá, a to jak na straně příslušníků Vězeňské služby, tak na straně odsouzených. O tom jsme se mohli přesvědčovat od ranních do večerních hodin. Je to však nezbytná stránka života v takto specifickém zařízení; nejde ale jen o to, zabezpečit vnitřní i vnější ochranu a ostrahu objektu věznice, ale i o něco víc – o takovou organizaci života a práce odsouzených, která jim denně staví před oči důležitost jasných pravidel a řádu, bez jejichž dodržování se jedinec staví mimo civilizované lidské společenství...

Ano, i věznice má svoji „odvrácenou tvář“, svůj noční život; ano, ani při nejlepší vůli vězeňského personálu se nelze beze zbytku vyhnout násilným excesům; ano, z tváří některých odsouzených číselna vypočítavost, z jiných lhostejnost či strach, zoufalství a také beznaděj... O to víc si ale od nyníška vážím práce vězeňských duchovních!

Kaplan, jehož práci jsme – bohužel jen krátce a zpovzdálí – sledovali, je teologicky i lidsky vyzrálý, vyrovnaný, klidný, chtělo by se říci moudrý muž. Přesně ten typ, jaký jsem si na tomto místě představoval. Dokáže být tvrdý a nekompromisní, jde-li o spravedlnost pozemskou, ale současně chápující a laskavý, jde-li o spravedlnost Boží. Má dar empatie, dokáže nalézt pravé slovo v pravý čas a v neposlední řadě má dar vtipného nadhledu, ba humoru. Z našeho „komorního“ setkání s odsouzenými i z bohoslužby samé bylo znát, že má ve věznici jednoznačně autoritu, a to nejen formální. Pracuje s odsouzenými každodenně, v úzké spolupráci s vychovateli a vězeňským psychologem; bohoslužba, kterou jsme absolvovali a jejíž součástí byla i Večeře Páně, byla jen takovou „třešničkou na dortu“. Mimochodem: byla úžasná, neboť – ač se jí (dobrovolně) zúčastnilo více než 130 odsouzených – proběhla v naprostém klidu, soustředění a slavnostní atmosféře; vyslovené dojemný byl zpěv skupiny odsouzených, doprovázejících se na kytaru...

Při besedě v úzkém kruhu kaplan neskrýval problémy, nepodléhal iluzi, že by u všech, kdo navštěvují vězeňské bohoslužby či jiné aktivity, došlo k hlubokému vnitřnímu obratu. („Jejich motivy jsou rozmanité: někteří přišli kvůli zpestření nudného vězeňského dne, někteří přišli okouknout návštěvníky, někteří si domluvili kšefty, někteří si chtěli udělat oko u ředitele nebo u mne. I řada těch, kteří přísahají na víru, ji určitě odevzdají po uplynutí trestu spolu s vězeňským mundúrem. A pak jsou takoví, kteří se vážně pracovali k tomu, že vnitřně přijali trest a po propuštění chtějí žít jiný život. A já musím a chci pracovat se všemi, o kterých teď mluvím, protože všichni jsme děti Boží!“)

Rejstřík kaplanovy práce je věru úctyhodný; necháme-li stranou všudypřítomné „papírování“, především zprostředkovává duchovní službu, káže, vyučuje, zpovídá, konzultuje výchovná opatření, pracuje i s řadou odsouzených, kteří jsou již v postpenitenciární péči... Hlavně však neúnavně přivádí všechny, kdo jsou v jeho okruhu, k pokoře, k vlastní poctivé sebereflexi, pomáhá jim nalézt smysl života „sub specie aeternitatis“ a nasměrovat je k maximální možné míře resocializace, která – jak sám upozorňuje – je začasť mnohem „tvrším orlíškem“, než samotné přečkání trestu...

Bůh žehnej jeho (samozřejmě zcela uboze placenému a společensky nedoceňovanému) úsilí, jakož i úsilí všech jeho „bratrů ve zbrani“!

Petr Nesvadba

Otevřený dopis synodní rady ČCE předsedovi Vlady ČR a ministru vnitra ČR

Vážení pánové,

trápí nás, že úřady České republiky odmítají přijmout syrské uprchlíky ničené dlouhým válečným konfliktem. V posledních dnech odmítly učinit alespoň nepatrné gesto vůči těmto zkoušeným lidem. Nechtějí přijmout a poskytnout azyl 15 syrským nemocným dětem a jejich rodinám. Vymlouvají se na kde co, v neposlední řadě na bezpečnostní rizika.

Tento postoj nechápeme a nechce se nám věřit, že za tímto jednáním je zbabělost představitelů tohoto státu a strach, aby nepřišla vládní garnitura o volební preference. Přejeme si, aby česká vláda zaujala statečný, odpovědný a státnický postoj k trpícím, pronásledovaným a potřebným.

Vážení pánové, žádáme vás proto důrazně, abyste přehodnotili své stanovisko v této věci, zasadili se o to, aby strádající a nemocné děti byly přijaty a byla jim poskytnuta potřebná pomoc a péče.

Děkujeme za vaše dobré jednání.

Joel Ruml, synodní senior

Lia Valková, synodní kurátorka

Daniel Ženatý, 1. náměstek synodního seniora

Pavel Stolař, 1. náměstek synodní kurátorky

Pavel Kašpar, 2. náměstek synodního seniora

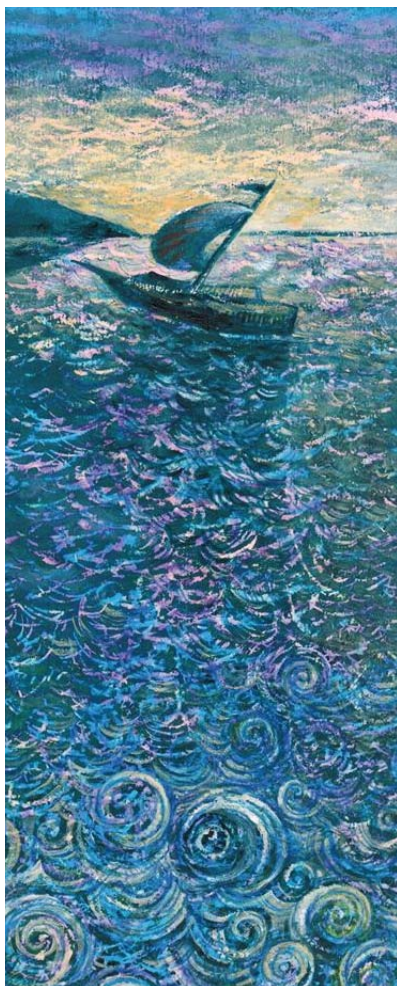
Eva Zadražilová, 2. náměstkyně synodní kurátorky

MÍR

Soutěž a výstava

„Je totiž nezbytné, má-li vůbec nastat mír s bližním, aby byl napřed uzavřen mír člověka s Bohem a mír člověka se sebou samým.“ (Jan Hus: Řeč o míru)

Výtvarná soutěž a z ní vzešlá výstava u příležitosti 600. výročí smrti Mistra Jana Husa chce upozornit na aktuálnost Husova odkazu vzhledem k současnému ohrožení míru ve světě. Akci organizuje Středoevropské centrum misijních studií, záštitu převezme Českobratrská církev evangelická. Soutěže se mohou zúčastnit mladí křesťané z různých církví a různých zemí.

Věkové kategorie:

- 1) 10-14 let
- 2) 15-19 let

Kategorie podle zadání:

- 1) Jednotlivci – obraz (maximální velikost: A1)
- 2) Skupiny – obraz (minimální velikost: A1, maximální velikost: 1,5m × 1,5m)

Vyhlášení soutěže:

15. říjen 2014

Termín odevzdání prací:

28. únor 2015

Místo odevzdání prací:

Středoevropské centrum misijních studií,
U školské zahrady 1, Praha 8 – Kobylisy;
odevzdání proběhne dle domluvy

Čas konání výstavy:

léto 2015

Místo konání výstavy:

kostel u Martina ve zdi, případně další
kostely ČCE

Kontaktní osoba:

Kornélia Kolářová Takácsová
Tel.: 776 712 009
E-mail: korneliatakacs@centrum.cz

Recept

Báječný perník

Dostala jsem k Vánocům domácí pekárnu a velmi intenzivně ji zkouším – jeden z prvních pokusů (kromě chleba) byl i tento skvělý perník. Musím zde uvést zdroj, jelikož je to recept stažený z internetu, konkrétně tedy: <http://domacipekarny.dama.cz>

Přestože je to recept původně určený pro domácí pekárny (kterou snad i někteří máte), dělala jsem ho (myslím s úspěchem – posoudili by účastníci Setkání Taizé ubytovaní v našem sboru) i na plech.

Takže suroviny a postup pro domácí pekárnu (dáváme do pekárny v tomto pořadí):

2 hrnky mléka
3/4 hrnku oleje
1 vejce
2 lžice tmavého kakaa
1 skořicový cukr
1 hrnek cukru

3 hrnky hladké mouky
1 prášek do perníku
1 prášek do pečiva
1 čokoládový pudink v prášku
1 lžice marmelády
3 lžice rumu

Nastavení pekárny: Program Dort či Moučník (podle toho co vaše pekárna má) – pustíte a za 2 hodiny je hotovo. Z formy vyklepávat teprve až zcela vychladne!

Postup při běžném pečení na plechu:

Smícháme zvlášť tekuté a zvlášť sypké suroviny, pak vše dohromady a vlijeme na plech (nejlépe vyložený pečicím papírem). Perník je dobrý tak, jak je – myslím, že nepotřebuje ani polevu, ani mazat marmeládou...

Začíná mi docházet inspirace, co doma péci a vařit, i co dávat do Katakomb – budu moc ráda za vaše tipy!

Lenka Vokatá

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb. mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; korektury: T. Hrubý; odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program

leden a únor 2015

11.1.2015	neděle	9.30	bohoslužby s dětmi	Matěj Opočenský
13. nebo 27. 1.2015	úterý	20.00	setkání střední generace - datum bude určeno operativně podle možnosti účastníků	knihy Zjevení Sv. Jana
15.1.2015	čtvrtek	20.00	schůze staršovstva	
16.2.2015	pátek	19.00	Báječnej bál 2015 – Jazzová dvacátá	KC Zahrada
17.1.2015	sobota	9.00- 17.00	zdravotnický kurz - program kurzu naleznete na druhé straně	ve sboru, vede Blanka Zelenková
18.1.2015	neděle	9.30	bohoslužby s VP	Michael Otrřisal
18. - 22.1.2015			dovolená Matěje Opočenského	v jednání
25.1.2015	neděle	9.30	bohoslužby	Matěj Opočenský
25.1.2015	neděle	18.00	ekumenická bohoslužba	ČSCH Vršovice
26.- 30.1.2015			farářský kurz	PedFUK
31.1.2015	sobota	9.30	mezisborový rozhovor o samofinancování	Střešovice
1.2.2015	neděle	9.30	bohoslužby	Matěj Opočenský
6.2.2015	pátek	16.00	setkání dětí různého věku	
8.2.2015	neděle	9.30	bohoslužby s dětmi	Matěj Opočenský
12.2.2015	čtvrtek	14.00	setkání seniorů	host v jednání
15.2.2015	neděle	9.30	bohoslužby s VP	
17.2.2015	úterý	20.00	setkání střední generace	knihy Zjevení Sv. Jana
18.2.2015	středa		Popeleční středa	
22.2.2015	neděle	9.30	bohoslužby 1. neděle postní	

PROGRAM ZDRAVOTNICKÉHO KURZU

Kurz praktických dovedností řešení neodkladných stavů

Základní podpora života u dospělých a dětí, dušení, zotavovací poloha, algoritmus přednemocniční první pomoci u astmatického záchvatu a stavu, koronární příhoda, cévní mozkové příhoda, cukrovce, epileptickém záchvatu.

1. hodina (9.00 – 10.00)

- 1.1. Přivítání účastníků
- 1.2. Rozpoznání poruch vitálních funkcí
- 1.3. Průchodnost dýchacích cest záklonem hlavy
- 1.4. Aktivace zdravotnické záchranné služby

2. hodina (10.00 – 11.00)

- 2.1. Stlačování hrudníku
- 2.2. Umělé dýchání
- 2.3. Poměr komprese – ventilace 30 : 2

Přestávka (11.00 – 11.30)

3. hodina (11.30 – 12.30)

- 3.1. Dušení
- 3.2. Uvolnění dýchacích cest Heimlichovým manévrem
- 3.3. Zotavovací poloha

4. hodina (13.30 – 14.30)

- 4.1. Specifika neodkladné resuscitace novorozenců, kojenců a malých dětí

5–6. hodina (14.30 – 16.30)

Akutní stavy, které bezprostředně ohrožují postižené na životě – klinický obraz, algoritmus přednemocniční první pomoci

- Anafylaktický šok, Astmatický záchvat
- Koronární příhoda, Akutní infarkt myokardu
- Cévní mozková příhoda
- Diabetes mellitus – cukrovka
- Epileptický záchvat, křeče

7. Zhodnocení kurzu, předání certifikátů